

Účastníci původního řízení

Žalobce: Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (jménem a v zájmu svých členů — státní zaměstnanci, kteří mají zvláštní postavení — policisté IPJ Tulcea)

Žalovaní: Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române a Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 17 odst. 1, článek 20 a čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání takovému snížení odměny, jako je snížení provedené rumunským státem zákony č. 118/2010 a č. 285/2010?
- 2) Je třeba ustanovení čl. 15 odst. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, na jehož základě měla rumunská vláda povinnost informovat generálního tajemníka Rady Evropy o svém záměru přijmout opatření spočívající ve snížení odměny a upřesnit dobu jeho platnosti, vykládat tak, že způsobují neplatnost rumunských zákonů č. 118/2010 a č. 285/2010?

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2012 společností Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. ledna 2012 ve věci T-407/09, Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH v. Evropská komise

(Věc C-145/12 P)

(2012/C 138/15)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH (zástupci: M. Núñez-Müller, advokát, J. Dammann de Chaptó, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG, Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- 1) zrušit napadené usnesení v plném rozsahu;

- 2) přijmout konečné rozhodnutí ve věci a zrušit rozhodnutí Komise ze dne 29. července 2009 (D/53320), v každém případě však přijmout konečné rozhodnutí o přípustnosti žaloby ve věci T-407/09;

podpůrně:

určit, že Komise v rozporu s jejími povinnostmi vyplývajícími z článku 108 SFEU a nařízení (ES) č. 659/1999 nezhájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU;

- 3) uložit Komisi a další účastnici řízení náhradu nákladů řízení, jakož i náhradu nákladů řízení v prvním stupni ve věci T-407/09.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Tribunálu ze dne 9. ledna 2012 ve věci T-407/09, kterým tento soud odmítl jako nepřipustnou žalobu současné účastnice podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) směřující ke zrušení rozhodnutí Komise, které se údajně nachází v dopise ze dne 29. července 2009, v němž se vysvětluje, že na některé smlouvy uzavřené žalobkyní o prodeji bytů v rámci privatizace veřejných bytů v Neubrandenburg se nevztahuje čl. 87 odst. 1 ES, a kvůli určení, že Komise zůstala ve smyslu článku 232 ES nečinná, jelikož se k těmto smlouvám podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Uř. věst. L 83, s. 1) nevyjádřila.

Navrhovatelka opírá svůj kasační opravný prostředek v podstatě na čtyřech důvodech kasačního opravného prostředku:

Zprvce napadené usnesení porušuje čl. 263 odst. 4 SFEU, jelikož Tribunál nesprávně vychází z toho, že se v případě dopisu Komise ze dne 29. července 2009 nejedná o napadnutelné rozhodnutí ve smyslu tohoto ustanovení. Tribunál provedl výklad tohoto dopisu pouze na základě jeho znění. Podle zásad, které upřesnil ve své ustálené judikatuře Soudní dvůr, měl však Tribunál zohlednit povahu dopisu, úmysl sledovaný Komisí a kontext, v němž byl dopis vyhotoven.

Zadruhé napadené usnesení porušuje zásadu unijního práva týkající se poskytnutí účinné soudní ochrany. Tribunál odůvodnil skutečnost, že dopis Komise ze dne 29. července 2009 není napadnutelný, v podstatě tím, že Komise označila právní posouzení podpory uvedené v dopise jako „předběžné“. Pokud by Komise mohla z konečného právního posouzení učinit opatření bez právních účinků pouze tím, že své posouzení slovně označí jako „předběžné“, záviselo by přijetí napadnutelného rozhodnutí pouze na jejím volném uvážení. Účinná soudní ochrana individuálních práv by tak již nebyla možná.

Zatřetí napadené usnesení porušuje rovněž článek 265 SFEU, jelikož Tribunál ohledně dopisu ze dne 29. července 2009 rozhodl, že rozhodnutí není napadnutelné, a krom toho však nesprávně rozhodl, že nejsou splněny podmínky pro přípustnost žaloby na nečinnost. Navrhovatelka tak byla zbavena všech možností právní ochrany.

Konečně usnesení obsahuje několik nedostatků v odůvodnění, a porušuje tak povinnost odůvodnění podle článku 81 jednacího řádu Tribunálu.

Žaloba podaná dne 26. března 2012 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-148/12)

(2012/C 138/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch a G. Braun, jako zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- 1) Spolková republika Německo tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/110/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2004/49/ES o bezpečnosti železnic Společenství⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech v plném rozsahu neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;
- 2) Spolkové republice Německo se ukládá podle čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu nesplnění povinnosti sdělit opatření provádějící směrnici penále ve výši 148 094,1 EUR za každý den, splatné na účet vlastních zdrojů Evropské unie;
- 3) Spolková republika Německo ponese náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 24. prosince 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, s. 62.